

DOBŘÝ PASTÝŘ

Časopis evangelických sborů
v Krnově a Bruntále

ROČNÍK 28

ČÍSLO 4

PROSINEC 2024

Adventní a Vánoční program

1. 12.	1. advent	9.45	Krnov	bohoslužba s Večeří Páně
		10.00	Bruntál	bohoslužba
		16.00	Krnov	koncert sborů Legato a Staccato
8. 12.	2. advent	9.45	Krnov	bohoslužba
		10.00	Bruntál	bohoslužba
		16.00	Krnov	koncert Brumendo a škol Sl. Diakonie
10. 12.	úterý	17.00	Krnov	koncert žáků ZUŠ s.r.o. Krnov
13. 12.	pátek	17.00	Krasov	koncert Tramínek, Bílé Vrány a PF
15. 12.	3. advent	9.45	Krnov	bohoslužba
		10.00	Bruntál	bohoslužba
		16.00	Krnov	koncert žáků ZUŠ Krnov
22. 12.	4. advent			ranní bohoslužby v Krnově NEJSOU
		10.00	Bruntál	bohoslužba s Večeří Páně
		16.00	Krnov	vánoční divadlo: O síle lásky a naděje
24. 12.	štědrý den	22.30	Krnov	půlnoční bohoslužba
25. 12.	Boží hod	9.45	Krnov	bohoslužba s Večeří Páně
26. 12.	čtvrtek	16.00	Krasov	vánoční bohoslužba s Večeří Páně
29. 12.	neděle	9.45	Krnov	bohoslužba - už na faře!
		10.00	Bruntál	bohoslužba
30. 12.	pondělí	16.00	Ježník	předsilvestrovský táborák
31. 12.	úterý	17.00	Krnov – fara	Silvestrovské posezení

DOBRY PASTYR

Časopis evangelického sboru v Krnově a Bruntále vydáván pro členy a přátele sboru za dobrovolný příspěvek.
Redakční rada: Tamara Maláčová, Štěpán Janča, Petr Strnadel.

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

Farní sbor ČCE, Albrechtická 811/8, Krnov, 794 01, tel.: 739 244 607.
Kazatel sboru: Štěpán Janča.
Pravidelná shromáždění: Neděle 9.45 bohoslužby v evangelickém kostele,
Úterý: 17.00 biblická hodina na faře, Pátek: modlitební setkání v 18.00 na faře.

Úvodník

Podobenství o bláznivém cyklistovi

Projžděl jsem před časem jednou vesnicí nedaleko Krnova a proti mě jel mladík na kole. To by nebylo nic neobvyklého, ale onen mladík jel na kole bez držení. Ani to by ještě nebylo tak zvláštní, i já jsem to v jeho věku uměl. Ten mládenec se ovšem nedržel řídké proto, že v rukách třímal – hádejte co? Samozřejmě mobil. Silnice, po které z kopečka svištěl, ho zjevně příliš nezajímala. Nestaral se o výmolu ani o kolem jedoucí auta. Cívil na obrazovku a pilně palcoval.

Byla to chvilka, než se kolem mě v protisměru mihnul a zmizel ve zpětném zrcátku. Byla to jen chvilka, ale mně se ten obraz usadil hluboko v mozku a nutil mě k zamyšlení:

Nevím, co tak důležitého ten človíček zrovna řešil. Možná psal domácí úkol do školy, možná jen hrál nějakou hru. Možná postoval nějaký svůj příspěvek do nebytyčna sociálních sítí anebo psal esemesku dívce svého srdce. Nevím, a nikdy to nezjistím. Každopádně něco ve virtuálním světě za obrazovkou bylo pro něj důležitější než svět reálný, kterým jen prolétal jako UFO oblohou. Na silnici byl jen příchozím, který protřpí skutečnost, aby se mohl naplnit oddat snové neskutečnosti.

Upřímně doufám, že dojel v pořádku do svého cíle. Bohužel realita má nad námi větší moc, než se nám líbí, a někdy se nám skutečnost vláme do snu pořádným kopancem. Jestliže se nedíváme na cestu, po které jedeme, může se nám lehkost stát, že nedojedeme nikam – spadneme do výmolu nebo nás převálcuje nákladník.

Přišlo mi to celé jako varovné podobenství pro lidstvo celkové i individuální. Jestliže se

příliš oddáme svým snům a ignorujeme realitu okolo nás, nedivme se, když nás realita dostihne a skolí úderem na solar. Budeme-li jen stále utíkat před problémy, které se na nás valí, může se stát, že nás jednoho škaredého dne doženou a zavalí.

A tak nám všem přeju, a modlím se za to, abychom nezavírali oči před realitou našeho světa a Božího stvoření. Abychom sledovali cestu, po které kráčíme, a abychom se soustředěně věnovali té naší životní jízdě, a hlavně abychom nakonec dorazili do správného cíle.

Ještě mě ovšem napadá jedno možné vysvětlení. Totiž že ten mladý mobilista měl v telefonu otevřenou online mapu, která mu v reálném čase ukazovala, kde přesně se nachází a kudy ho cesta povede. Mapu měl zastřenou na nejhlubší detaily své cesty, takže mohl přesně sledovat svůj postup. Takže se mu v hladkém skle displeje zobrazoval přesný obraz reality, včetně nápovědy, kde je a kam se má ubírat.

Kéž by tomu tak bylo. A kéž bychom i my měli v ruce takový plánek, který by nás bezpečně pronavigoval všemi nástrahami a peripetiemi našich životů. Osobně věřím, že takovou mapku můžeme najít v Bibli; ovšem věřím taky, že i ona musí být zasazena do reality našeho světa, že není náhradou skutečnosti, jen návodem k jejímu použití. Rozhodně stojí za to ji pilně studovat, ale zároveň se nesmíme zapomenout rozhlížet kolem sebe, abychom porozuměli světu, kterým nás Boží Slovo doprovází.

Štěpán Janča

Reportáž ze společných říjnových bohoslužeb

V neděli 6. října 2024 byla v rámci nedělních bohoslužeb v krnovském evangelickém kostele představena divadelní hra Zemíci. Krásné a veselé představení, kde ústředním tématem byla závist. A také lidské ego. Herci se předháněli v tom, kdo nasbírá více majetku, kdo je větší frajer. Protože kdo toho má nejvíc, je frajer největší. Celou dobu jsem musela myslet na to, jak dobře představení vystihuje dnešní svět. Lidi, kteří žijí ve světě bez Boha, kteří závidí druhým lepší telefon, televizi, auto, dovolenou u moře. A když jsem to takto přímočaře zobrazené viděla, znovu jsem si uvědomila, jaká je to marnost.

A tak i hlavní postava – Kašpar, v honbě za tímto mamonem zapomíná na ty opravdu důležité věci. Na přátele, na odpočinek. Ale hlavně v tom všem zapomněl na svého Stvořitele, na Boha. Ale stejně jako i jemu Bůh odpustil, že něco pokazil, odpustí Bůh i nám, pokud se nám něco podobného stane. A stejně jako Kašpar můžeme vědět, že jsme vzácní ne proto, co vlastníme, ale že nás Bůh má rád jednoduše proto, že jsme.

Pro mě byla tato nedělní bohoslužba výjimečná ještě díky další věci. Letošní zářijové povodně vytopily sborový dům naší církve – Armádu spásy. A protože se zatím nemáme kde scházet,

začali jsme chodit na bohoslužby k našim bratrům a sestrám do evangelického kostela. Někteří z nás se zapojili do divadelního představení, někteří do zpěvu. Děti měly připravenou píseň s hudebními nástroji. Jak jsme tam stáli dospělí vedle dětí, někteří z jedné církve, jiní z druhé, společně zpívali, byla jsem dojatá. Dojatá, že můžeme stát všichni společně vedle sebe a zpívat našemu Pánu. Nehledě na věk, nehledě na denominaci, protože v Kristu jsme rodina a já můžu být její součástí. Děkuji všem bratrům a sestrám, kteří nás s otevřenou náručí přijali.

*Veronika Sabová,
Armáda spásy Krnov*

• Sestry a bratři z Armády spásy s kazatelem Albínem Vágiem před kostelem

Dan Drápal: Jsem ctitel Hospodinův

Jak byste odpověděli na otázku: „Jsi věřící?“ Bratr Dan Drápal na ni odpovídá: „Jsem ctitel Hospodinův.“

Dana Drápala asi není třeba velmi představovat: kazatel, autor řady knih, komentátor, jedna z nejvýraznějších postav česko-slovenského charismatického hnutí, farář Českobratrské církve evangelické v Praze-Holešovicích a poté zakladatel Křesťanského společenství; v současné době aktivní důchodce v Jeseníku a starší nově založeného sborečku ve Zlatých Horách.

Předsilvestrovský táborák

Jako už se v posledních letech stalo tradicí, zveme všechny dobrodruhy na předposlední odpoledne v roce do lesa na Ježníku. U ohýnku tam můžeme společně zazpívat, poklábosit nebo opéct buřta (každý co si přinese), a rozloučit se takto tábornicky s končícím rokem.

Sraz je v 16.00 na točně na Ježníku.

Táborák se ovšem musí připravit, takže pokud můžete, přijďte ráno v 10.00 tamtéž, abychom uklidili místo a nachystali zásobu dřeva na večer. S sebou pracovní rukavice, pilky a sekyr vítány.

Zapište si do kalendáře

Prosíme, poznačte si do svých kalendářů už nyní datum výročního sborového shromáždění:

V Krnově v neděli 9. 3. 2025 – bohoslužba v 9.45 a hned po ní rozhovor o sborových záležitostech.

V Bruntále o týden později, v neděli 16. 3. 2025 – bohoslužba v 10.00 a hned po ní rozhovor.

Při výročním shromáždění skládá staršovstvo účty ze svého vedení sboru za minulý rok a každý člen sboru má možnost vznést své otázky a připomínky k chodu sboru. Váš názor je důležitý, proto vás zveme, abyste přišli. /šj/

Dana jsme letos v Krnově přivítali hned dvakrát. Nejprve v neděli 29. 9. přijel přes povodni zdevastované hory, aby kázal při nedělních bohoslužbách, podruhé posloužil při sborovém odpoledni 17. 11. přednáškou na téma „Jak oslavovat Boha“. Připomněl nám, že Pána oslavujeme samozřejmě při bohoslužbě, modlitbách a zpěvech, ale zároveň a hlavně tehdy, když žijeme podle Jeho Slova, když usilujeme o to, abychom hledali a plnili Jeho vůli. /šj/

Koncert křesťanské kapely

V sobotu 14. prosince v 15 hodin se ve Společném domě Mariany Berlové v Bruntále uskuteční koncert kapely NÁHODNÁ SETKÁNÍ.

Koncert s podtitulem, Tenkrát na západě aneb Amerika – země svobody..., pořádá Církev adventistů sedmého dne.

Jak to vypadá s varhanami?

Ve čtvrtek 28. 11. byly k užívání předány varhany po dvouleté generální opravě. Můžeme se těšit, že při adventních shromážděních budeme už v Krnově zpívat s varhanami.

Rekonstrukce přinesla opravu některých nefunkčních součástí a vylepšení herních vlastností, některé současnosti byly uvedeny do stavu blízkého původnímu. Opravu provedl krnovský varhanář Ivan Bok a stála dohromady více než milion a půl. Jsme vděční za výraznou podporu Moravskoslezského kraje, Česko-německého fondu budoucnosti, Jeronýmovy jednoty, města Krnova a mnoha individuálních dárců. /šj/

• Nově opravené varhany

Skupinka žen

V září uplynul rok od našeho prvního setkání na faře – díky Bohu za tu milost. Na skupince společně chválíme Boha, přemýšlíme nad Jeho slovem, podporujeme se v tom, abychom naplňovaly Jeho slovo ve svých životech, sdílíme se, modlíme, žehnáme si, očekáváme na Ducha svatého, všimáme si potřeb druhých.

Není nás málo ani mnoho – vždycky tak akorát pro daný čas s Pánem. Scházíme se každý čtvrtek na faře od 16.30 – 18.00 hodin (nebo podle potřeby i déle).

Pokud máš touhu sdílet svůj osobní život s Kristem s ostatními ženami, přijď a ochutnej, jak dobrý je k nám Pán.

Věra Wdóvková

Přebývá mezi námi Lásky

Na konci května tohoto roku proběhla na Anenském vrchu (Annabergu) společná bohoslužba čtyř evangelických sborů, které patří do jednoho regionu (okrsku): Bruntál, Opava, Vítkov a Krnov. Sborny se budou snad více sblížovat, vzájemně obohacovat a jednotlivci mezi sebou poznávat. V nedávné době se nám na těchto stránkách představili bruntálští manželé Lakomí. Tentokrát jsem oslovila výraznou ženu z vítkovského sboru – kurátorku Zdeňku Formánkovou.

● **Milá sestro Zdeňko, vloni jste navštívila nás – krnovské evangelíky - při příležitosti oslav 120-letého výročí postavení kostela, letos jsme se potkali při společných bohoslužbách na Annabergu. Ochotně jste souhlasila s tím, že Vás mohu trochu vyzpovídat. Začneme tedy u Vašeho dětství.**

Narodila jsem se 1. ledna 1965 ve Vítkově do starobylého křesťanského rodu Hurtů pocházejícího z Růžďky. Můj dědeček Karel Hurta se se svojí rodinou přistěhoval po válce při osidlování pohraničí do Klokočůvka. Spolu se svým bratrem Janem a několika dalšími novými osadníky přišedšími po válce do Vítkova spoluzakládali sbor ve Vítkově. Moje maminka Marie Vopalecká je dcerou Karla a Marie Hurtových a byla jednou ze skupiny prvních konfirmandů ve Vítkově. Já jsem

● *S manželem a vnukem*

prožila krásné dětství a mládí v našem sboru. Po ukončení základní školy jsem vystudovala střední zdravotnickou školu v Opavě.

● **Řeknete nám něco o své rodině? Kde pracujete? A co děláte ráda?**

Jsem vdaná, můj manžel Luděk je neobyčejný člověk, je mi v životě velikou oporou, je to člověk, který pro náš sbor dělá všechno, co je potřeba. Umí všechno opravit, s každým problémem si poradí, je velice technicky zdatný, v něm má náš sbor veliký dar. Naše dcera Eliška hraje ve sboru na varhany, učí nedělní

školu, každoročně připravuje o Vánocích hru dětí se zpěvy, na kterou se vždy všichni moc těšíme.

Pracuji již 27 let v kanceláři starosty města, vedu sekretariát starosty a místostarosty.

Mým velikým koníčkem je pěstování a sběr léčivých bylin, výroba sirupů, olejů, tinktur, mastí. Také ráda paličkuju, aranžuju z kytek a různých přírodních materiálů, v naší modlitebně mám pro tuto činnost dostatek příležitostí, těším se, že až budu v důchodu, budu mít na své koníčky více času. Nyní většinu svého volného času věnuji práci pro náš sbor.

● **Jak Vy sama jste našla cestu k osobní víře v Boha?**

Nemohu říci konkrétní datum, nebo událost. Byl to postupný proces dozrávání a niterného pocitu napojení s naším Pánem. Neumím dost dobře popsat jak krásný je můj život v Jeho blízkosti.

● **Jste aktivní ve Vašem společenství. Můžete něco o vítkovském sboru prozradit?**

Tím největším darem, který jsme zde ve Vítkově dostali je, že zde s námi přebývá láska, máme se zde všichni upřímně rádi, není mezi námi žádný svár a to je myslím to nejcennější, za to děkujeme. Jak jistě všichni víte, náš sbor je již mnoho let sborem neobsazeným, a přesto je sborem, ve kterém se stále něco děje. Jednou za měsíc k nám do Vítkova přijíždí kázat bratr administrátor, ostatní neděle sloužím já. Máme zde jádro, které se ujalo práce ve sboru, každý podle svého obdaru. Ve Vítkově máme nadstandartní ekumenické vztahy s bratry katolíky. Zrovna nyní v adventu připravujeme společnou adventní biblickou hodinu. S naším bratrem administrátorem Janošíkem chodíme do našeho domova důchodců, kde probíhají krásné biblické hodiny, účastní se jich nejen členové našeho sboru, ale i ostatní obyvatelé domova. Pořádáme každoročně v našem sboru Noc kostelů, kterou vždy propojujeme s Nocí kostelů u bratrů katolíků, aby mohli všichni stihnout program na obou místech. Vždy na jaře a na podzim pořádáme dobročinné bazary pro občany našeho města a okolí. Vždy v adventu pořádáme koncert – letos již po ně-

● *Rok 2023, zleva S. Janča, S. Kopecká, Z. Formánková, P. Janošík*

kolikáté to bude s cimbálovou muzikou Vedrovci. Každý rok 24. prosince dopoledne máme Vánoční slavnost – děti a mládež připravují hru se zpěvy pro všechny, kteří chtějí společně s námi takto vstoupit do Vánoc. Zveme vždy i pana starostu a místostarostu, kteří již nejednou přišli mezi nás. Jsme sborem malým, ale usilujeme o to, abychom byli zde ve Vítkově solí a světlem všem lidem okolo.

● **Nejste někdy smutná nebo bezradná ze situace v našich zmenšujících se sborech? Jakoby lidé ztráceli zájem o víru v Boha, jakoby ztráceli smysl a cíl života. Nebo vnímáte, že lidé, se kterými se setkáváte, mají spirituální potřebu, raději však pěstují soukromou víru?**

Je mi moc líto, že v dnešní svobodné době, v níž žijeme, mnoho lidí na Pána Boha zapomíná. Lidé si myslí, že mají všechno a neuvědomují si, jak je ve skutečnosti jejich život chudý. Chtěla bych uvést je-

den malý příklad. Vždy v pondělí, když jdu do práce, se málem vznáším. Jsem nabitá nedělní „nálož“ a jdu si zvesela, přijdu do práce a kolem sebe slyším: to je hrozné, zase pondělí, zase jsme v práci, už aby byl pátek. A tak to jde týden, za týdnem, měsíc za měsícem, rok za rokem. Jak moc ty lidi lituju. Snažím se jim předat, jak krásný je život s naším Pánem, jak je všechno jiné. Jak moc si přeju ještě více zářit, ještě více solit, aby to lidé kolem mne konečně uviděli, pochopili a změnili svůj život.

Před lety jsem při rozhovoru s jednou staříčkou sestrou v našem sboru vyslechla zajímavou myšlenku: Kdyby kolem každého z nás jeden člověk zjistil, jak se nám krásně žije, a přišel do našeho sboru, tak by nám nestačily lavice. Ale zdá se mi, že lidé kolem nás mají zastřené oči i uši a nevidí a neslyší. Náš Pán má s každým z našich sborů nějaké úmysly; modlíme se, aby zde ve Vítkově nedal zahynouti nám, ani budoucím.

● **A teď ještě něco trochu osobního. Zdá se mi, že jste vždy usměvavá a dobře naladěná žena. Máte nějakou „komůrku“, kam schováváte nepřijemné pocity? Dovedete se pořádně rozčílit? A kdo nebo co Vám pomáhá v okamžicích krizí?**

Musím přiznat, že k té době náladě a úsměvu mne přivedl můj muž a naše sestra místokurátorka Elen. Již mnoho let se snažíme opravovat obě budovy našeho sboru, které byly v době našeho přistěhování na faru v dost žalostném stavu. Myslím, že mohu konstatovat, že se nám to docela daří, chtěli bychom našim nástupcům předat vše v dobrém stavu. V současné době je náš sbor bez dluhů, ale mým velikým trápením jsou již mnoho let zvyšující se odvody do ústředí. Malé sbory, jako je ten náš, postupem času zaniknou kvůli penězům, to je pro mne to nejsmutnější, čeho jsem se mohla dožít. Nikdy jsem se nena-

dála, že se něco takového stane zrovna v naší církvi. Naši předkové zde ve Vítkově budovali náš sbor z trosk starého hostince, byli chudí, ale stejně jako dnes nám, i jim šlo o to, aby se měli kde scházet, aby zde ve Vítkově mohlo znít Boží slovo. Když začala odluka církve od státu, měla jsem představu, že naše ústředí bude peníze, které obdrží, investovat, a z jejich výnosů bude podporovat malé sbory, aby mohly nadále žít v místech, která jsou vzdálená, kde nelze nasednout na tramvaj a dojet za několik minut do jiného sboru.

Tuto starost jsem předala do rukou našeho Pána, On s ní naloží podle svého uvážení. On mi pomáhá v okamžicích krizí, On mne nese, když už nevím kudy kam. On je mojí nadějí.

● **Jste laická kazatelka. Máte pro nás bruntaláky a krnováky nějaké povzbuzení či radu?**

Na radu si netroufám,

ale povzbuzení bych měla. Milí krnováci, važte si toho, že máte Vašeho bratra faráře, možná si někteří z Vás ani neuvědomujete, jak se máte dobře. A pro bruntaláky, kteří jsou na tom asi podobně jako my ve Vítkově, mám ujištění, že náš Pán má nás všechny ve své péči, a nikdo z nás neví, jaké má s našimi sbory úmysly. Myslete, milí bratři a milé sestry, na svůj sbor, přicházejte na bohoslužby, neste jej na modlitbách, podporujte jej finančně, pomáhejte každý podle svého obdarování. Bez Vás všech, bez Vaší podpory Vaše sbory nebudou moci nadále žít.

Milé sestry a milí bratři, chtěla bych Vám všem popřát poklidný advent. A Vánoce, aby prozářila radost z narození našeho Spasitele.

Sestro Formánková, moc děkuji za rozhovor a také za Vaši službu Bohu ve vítkovském sboru.

Tamara Maláčová

● Rok 2024, zleva T. Maláčová, S. Jasko, Z. Formánková, E. Roztomilá, L. Krcová, E. Velišková

Čtvrt roku po povodních

V neděli 15. prosince uplynou tři měsíce od devastující povodně, která postihla naše široké okolí. Jak jsme na tom?

Bruntálský sborový dům stál skoro metr ve vodě. Díky Bohu voda nedostoupila do farního bytu, a modlitebna je samozřejmě nedotčená. Přístavba ovšem byla zcela zdevastována a sklep zaplavený až po strop. Muselo se odstranit dřevěné obložení a vytrhat dřevěné podlahy, veškerý nábytek a vybavení (včetně kuchyňské linky) je zničený. Děkujeme tímto všem, kdo pomohli při těchto úklidových pracích, zvláště bratrům Petrovi Lakomému a Vláďovi Pírovi, který přijel ze svého nového působení v Heršpicích. Jsme také nesmírně vděční všem, kdo přispěli finančně na odstranění povodňových škod – zvláště sborům ve Frýdku-Místku, Valašském Meziříčí a Heršpicích, a speciálně fundraiserům z Ústřední církevní kanceláře, kteří nám pomohli sehnat prostředky, abychom přístavbu mohli důstojně opravit a možná i vylepšit.

V tuto chvíli jedou naplno vysoušeče v přístavbě a ve sklepě. Na jaře, až budou zdi dostatečně proschlé a trochu se oteplí, budeme moci začít s opravami a předělvkami. Rádi bychom této příležitosti využili k mírné změně vnitřních dispozic přístavby – aby byla praktičtější a využitelnější, a samozřejmě lépe zajištěná proti možným příštím záplavám. Při této příležitosti bychom také chtěli uskutečnit dávný sen doplnit přístavbu o koupelničku se sprchou; zároveň bude třeba nově rozvést topení. Pokud byste i vy chtěli podpořit toto dílo svým darem, budeme velmi vděční.

V Krnově jsou škody mnohem menší. Díky Bohu a ke cti starým stavitelům kostel nebyl zasažen – voda se zastavila 2 metry kolem stěn, takže jsme měli kostel na ostrůvku. Díky tomu jsme jej mohli hned po povodních používat jak k bohoslužbám – několik týdnů jsme se scházeli společně se sborem Armády spásy, jejichž modlitebna a vybavení byly vodou těžce poničené, tak i třeba pro koncerty – náš kostel je vlastně

jediný z kulturních center v Krnově, který nebyl zasažen vodou. Zároveň jsme mohli hned v říjnu kostel otevřít zájemcům o modlitbu nebo rozhovor s farářem.

Na faře byl zaplaven sklep, a samozřejmě zahrada, ale většinu cennějších věcí se podařilo včas vynést do vyšších poloh. Bohužel byl zatopen plynový kotel, takže v přízemí sborového domu se až do začátku listopadu nedalo topit. V tuto chvíli je už nový kotel zapojen a plně funkční. Děkujeme za podporu z ústředí církve, která nám pomohla nový kotel zaplatit.

Krnovské sborové prostory tedy neutrpěly tak zle, zato ovšem lidé, kteří žijí na území nám svěřeném, skoro všichni nějak postiženi byli. Mnozí členové sboru i spřátelené duše z Krnova, Brantic, Zátoru, Chomýže, Opavice, Hynčic zažili dramatické chvíle a utrpěli rozsáhlé škody. Myšlíme na všechny takto zasažené a modlíme se, aby škody bylo možné napravit co nejdříve a abychom to všechno zvládli ve zdraví fyzickém i duševním. Byli jsme po povodních v kontaktu s desítkami rodin a snažíme se s nimi nést jejich těžkosti. Jsme nesmírně vděční i za pomoc desítek dobrovolníků, kteří přijeli v prvních dnech a týdnech po katastrofě a kteří spolu s rukami, ochotnými se zabahnit, přivezli i hromadu praktické materiální pomoci. A jsme také velmi vděční různým dárcům – jednotlivcům a sborům z celé republiky, a opět i fundraiserům z ústřední církevní kanceláře, díky kterým jsme mohli rozdělit mezi třicet potřebných víc než milión korun.

Jsme vděční Pánu Bohu, že nám pomáhá projít tímto nelehkým obdobím.

Stále platí: Pokud na vás doléhá tato popovodňová situace, pokud se trápíte nebo si nevíte rady, řekněte nám to. Neslibujeme, že budeme umět pomoci se vším, ale určitě vás vyslechneme, v modlitbě společně předložíme starosti Pánu Bohu a s Boží pomocí vymyslíme nějaké řešení. /šj/

Vzpomínka na povodně

Uběhly tři měsíce od povodně, která zatopila téměř celé naše město, hladina se na mnoha místech zastavila o půl metru výše než před 27 lety. Záříjové extrémní srážky způsobily katastrofální povodňové vlny, které se odhadem pohybovaly mezi stoletými až tisíciletými vodami. Obrovská

záplava zničila také vesnice v našem okolí – Brantice, Zátor a další. Zeptala jsem se manželů Wdówkových z Brantic, Kunáškových ze Zátora a pastora Armády spásy Albína Vágai z Krnova, jak vzpomínají a vyrovňávají se s velkými škodami po této katastrofě. /tm/

Povodeň očima Wdówkových

V průběhu týdne před povodněmi jsme zaznamenávali časté informace z médií, že nadcházejí vydatné srážky v oblasti Jeseníků, budou mít následky pravděpodobných povodní či záplav. Slyšeli jsme také mnohé hlasy, že nic takového nebude, že média zbytečně tyto informace zveličují. Všechny obavy jsme dávali do Božích rukou. Nic jsme nezveličovali ani nepodceňovali. Věřili jsme, že se o nás náš Nebeský Otec postará.

Během pátečního odpoledne, kdy začalo vydatněji pršet, jsme viděli, že hladina řeky Opavy začíná očividně stoupat. Během sobotního podvečera jsme byli místním rozhlasem informováni, že řeka Opava dosáhla 3. stupně povodňové aktivity, byla vyhlášena nařízená evakuace občanů ze záplavové oblasti a následně zazněla siréna. Poté jsme byli bez proudu a dalších informací. Všichni sousedi jsme se intuitivně shromáždili v naší uličce a debatovali jsme o tom, zda se přemístíme do evakuačních center

• Je 11 hodin, odpoledne voda kulminovala

nebo ne. Padlo rozhodnutí, že zůstáváme všichni v domech a s nadějí jsme se rozešli každý do svého domu. Došlo také k výpadku WiFi signálu, nikam jsme se nemohli dovolat a také se nikdo nemohl dovolat k nám. K výpadku přerušení spojení mezi Bohem a člověkem však nedošlo, a tak jsme se modlili a měli naději i nadále. Voda začínala vzlínat ve sklepě, na zahradě již byly zřejmé větší a větší kaluže. Na poslední chvíli jsme zachraňovali cenné věci z garáže, kůlen sklepů včetně slepiček, které nám dělají na zahradě radost.

Nejhorší čas byl asi v neděli dopoledne: přestalo pršet, vysvitlo slunce a my sle-

dovali dravý proud řeky. Všude okolo našeho domu proud nabýval na síle a hladina stále stoupala neuvěřitelným tempem. Během necelé hodiny a půl proud strhnul většinu oplocení zahrady naší i našich sousedů, zásoby dřeva plavaly jako vory do dále, studna zmizela pod hladinou vody, z garáže se ozývalo kokrhání kohoutů a my měli radost, že je slyšíme. Sledovali jsme, co všechno voda proudem přemístila přes naši zahradu: králíčárna, kovový uzák, pirátská pokladna, soudek od rumu a spousta různého dřeva, plastů a nepořádku. Ve 12:30 začala hladina klestat a my jsme prožívali vděčnost Bohu a úlevu.

Velmi emotivně jsme následně prožívali setkání se sousedy. Když jsme procházeli uličkami Brantic, bylo nám často úzko z toho, co voda napáchala za škody. Také jsme si uvědomovali pomíjivost hmotných statků a shromažďování věcí.

V současné době jsou sice stále patrné stopy ničivých povodní, ale mnohé věci již krásně, díky Bohu, fungují.

Matouš 6:19-21 „Nehromaďte si poklady na zemi, kde je ničící mol a rez a kde zloději vykopávají a kradou. Raději si hromaďte poklady v nebi, kde je mol a rez neničí a zloději nevykopávají ani nekradou. Vždyť tam, kde máš poklad, budeš mít i srdce.“

Věrka a Marek Wdówkovi

Vzpomínky Albína Vágai

Dnes sú to dva mesiace, čo sme zažili ťažké chvíle v boji s veľkou vodou.

Môj prvý kontakt s ľuďmi, hneď po tom čo ustúpila veľká voda v Krnově, bol v evakuačnom centre, ktoré bolo zriadené v školskej telocvični.

Krízový tím sa snažil zohnať každú dostupnú silu k tomu, aby sme mohli zvládnuť ťažkú situáciu, ktorá nastala. Toto všetko bol však iba začiatok namáhavej práce, ktorá nás čakala pri odstraňovaní škôd a pomoci potrebným ľuďom, zasiahnutými povodňami.

Z môjho pohľadu to bolo všetko neskutočné, nič podobné som ešte nikdy nevidel. Videl som zničené mesto, ľudí ktorí si nevedeli rady,

boli zúfalí. - Na druhej strane som ale videl úžasnú spoluprácu všetkých tých ochotných ľudí, ktorý sa rozhodli pomáhať druhým.

V Armáde spásy na Opavskej ulici, sme zriadili výdajné miesto potravín a drogistickej pomoci pre ľudí z verejnosti. Každý deň prichádzalo množstvo zúfalých ľudí pre pomoc. Pravidelne prichádzali autá s materiálnou pomocou, ktorú sme uskladňovali v našich priestoroch. Potraviny, čerstvý chlieb či pečivo, lopaty, čistiace prostriedky, rukavice, plienky, oblečenie...

Keď sme videli, že sa nám materiálna pomoc neskutočne množí, rozhodli sme sa že budeme pomáhať aj ľuďom v blízkych dedinách,

Brantice a Zátor. Pravidelne sme nakladali plné auto materiálnou pomocou, ktorú sme následne rozvážali do jednotlivých domácností v spomínaných dedinách.

Pri komunikácii s ľuďmi, ktorí k nám chodili po pomoc, sme zistili že našu pomoc potrebujú aj ľudia v dome s pečovatelskou službou. Následne sme začali komunikovať s mestom a dohodli sme sa na tom, že zmapujeme situáciu potrieb na danom mieste.

V danom časovom úseku sme mapovali situáciu v 140 domácnostiach, ktorým sme následne vozili pomoc všetkého druhu. Bol to mesiac každodennej namáhavej práce.

• Pohled z fary na kostel

Napriek tomu, že sme boli všetci vyčerpaný, boli sme stále ochotný pokračovať v pomoci, pretože sme videli potreby všetkých tých ľudí.

Verím, že tieto ťažké chvíle spôsobili v nás všetkých, skutočnú ochotu pomáhať bližnému, človeku, ktorý je v núdzi.

Slzy, smiech, vďačnosť, priateľstvo, únava.

Ďakujem Bohu za to, že som mohol byť súčasťou tým

mu ľudí, ktorí sa rozhodli pomáhať.

Verím, že táto ochota v nás ľuďoch, ochota pomáhať a milovať ukazuje na to, že sme Božie stvorenie majúce lásku k Bohu a bližnému svojmu.

Matúš 25:34 *Vtedy povie Kráľ tým, ktorí budú po jeho pravici: Poďte, požehnaní môjho Otca, vládnete dedične*

kráľovstvom, vám pripraveným od založenia sveta. Lebo som bol hladný, a dali ste mi jesť; smädný som bol, a dali ste mi piť; hosťom-cudzincom som bol, a prijali ste ma; nahý, a odiali ste ma; nemocný som bol, a navštívili ste ma; v žalári som bol, a prišli ste za mnou.

15. 11. 2024

- Albín Vágai, pastor sboru Armády spásy, Krnov

Povodeň v Zátore

Začnu slovy z Bible - Izaiáš 41, verš 10: „Neboj se, já jsem s tebou; nestrachuj se, já jsem tvůj Bůh.“ Také myslím na verš z epištoly Židům: „Nikdy tě neopustím a nikdy tě nenechám.“ To jsou posilňující Boží slova a my jim věříme.

V sobotu 14. září 2024, kdy nás postihla povodeň, jsme se na tato slova spoléhali. Věřili jsme Bohu, že se nám nic nestane a chtěli jsme v domě zůstat. Přizemí se naplnilo vodou, my (já, manžel Mírek a syn Jaromír) seděli v patře, modlili se, vše odevzdávali Bohu a prosili: máme zůstat nebo odejít? Chvilí po modlitbě jsme uslyšeli hluk traktoru, Mírek se šel podívat z okna a řidič na něj volal: „Okamžitě odejděte! Má přijít ještě vět-

ší vlna!“ Rychle jsme vzali pár věcí, doklady a já první šla k traktoru bosky. Špinavá voda mi sahala po kolena a hodně studila. Volala jsem ještě na manžela, ať mi vezme boty, jestli nějaké najde. Traktor mě odvezl ke škole a vrátil se pro Mirka a Jaromíra. Pak nás autem odvezli na obecní úřad, do sálu, kde bylo evakuační místo. Věříme Bohu, že nás ani v těchto těžkých chvílích neopustil. Také děkuji Bohu za řidiče, který nás odvezl; za rodinu, která nám pomáhala; za brigádníky; pana faráře Štěpána Janču, Janičku Strádalovou, manžele Wdówkovi, Markovi a za všechny, kteří se za nás modlili. Ať vám všem Pán žehná. S láskou Kunáškoví.

Iva Kunášková, Zátor

• Voda začala opadat a Kunáškoví se mohli vrátit domů

Stav po povodni

Letošní povodeň způsobila nemalé škody na suterénní přístavbě našeho sborového domu. Do odstraňování následků velké vody se průběžně zapojilo několik dobrovolníků z blízka i daleka. Prostory se podařilo vyčistit, odstranit znehodnocené podlahy, obložení, kuchyňku a další vybavení, zahájilo se vysoušení. V současné době se pokračuje v diskuzi, jakým způsobem přístavbu chceme dále využívat. Plánují se jednotlivé kroky oprav a případných změn. Poděkování patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojili a doposud podpořili obnovu našeho sborového zázemí. Děkujeme za každou praktickou i finanční pomoc.

• Zaplavená budova a zahrada bruntálské fary

Modlitební karavan v Bruntále

Na náměstí v Bruntále byla opět k dispozici služba modlitebního karavanu, jenž je součástí hnutí modliteb 24/7. Během dvou dnů v závěru listopadu se mohli naši spoluobčané zastavit, požádat o rozhovor, modlitbu či křesťanskou literaturu. Službu zajišťují křesťané z různých společenství z našeho města. Celá iniciace je dobrou příležitostí sjednotit se ve společném záměru sdílení evangelia a také množit přiblížit se takto otevřeně lidem v našem městě. /pl/

Můj povodňový deník

Už od čtvrtku v rozhlase Uhlásí, abychom se připravili na následky extrémního počasí. Jdu ulicí, brýle zamžené deštěm, a trochu se mi svírá srdce. Vzpomínám na to nepřehledné množství urgentních hlášení z doby covidové. Roušky sem a roušky tam. Vyčázet, nevyčázet. Stýkat se, nestýkat se. Co nás čeká teď? Novináři se pouští do žhavé polemiky, jestli se máme obávat horšího scénáře než v devadesátém sedmém. Přiznám se, že se za všemi halasnými médii snažím držet značný odstup. Informace několikrát cedím, než si je k sobě připustím jako fakt. A tak studuji i zlovestné množství srážek, které má dopadnout na naše území. Těch milimetrů je víc než obvykle. Ale co to ve skutečnosti znamená? Připravte se, urguje mě znovu hlasatel v rozhlase. Těžko se mi chystá na něco, k čemu nemám jasný scénář a s čím nemám sebemenší zkušenost. A nakonec v co doufám, že se ani nestane...

Nastává pátek večer. Je mi jasné, že srážek bude víc než dost. Sklep jsme chtěli postupně vyklízet už v létě. Vždycky mi ale přišlo líto trávit vzácné slunečné dny v tmavých podzemních prostorách. Teď máme pár hodin na to, abychom vynesli to důležité. Postupně smýkáme úzkou chodbou všechna kola, sekačku a spoustu dalších podstatných i méně podstatných věcí. Uprostřed místnosti stojí starší dětská kuchyňka s oprýskaným bílým lakem. Ruční práce mého již zesnulého dědy. Polemizují, jestli ji taky vyneseme. Je dost těžká, jsme už unavení. „To nějak

zvládneš, holka, třeba to nebude tak hrozné,“ utěšuji sebe i ten nehybný předmět přede mnou. Zhasnu světla, vypneme elektřinu.

V sobotu ráno si navlékám gumáky a jdu to zkontrolovat. Podzemní voda už stačila zalít sklep do výšky dvaceti centimetrů. Není to poprvé, ale zdá se mi to příliš rychle. Bude ještě pršet. Vynáším vrtačku, akušroubovák a hřebíky. Co kdyby se přece jen voda dostala do výšky přes metr. Celý den je pochmurný, v očekávání, jak to celé dopadne. Voda v potoce stoupá, ale drží se v korytě. Neustále mi volají všichni rodinní příslušníci, jak situaci zvládáme. Do toho zvoni policisté, jestli jsme připraveni na případnou evakuaci. Je už toho na mě celkem dost a vůbec se mi nechce připravovat na nějaký nevyžádaný odchod.

Noc ze soboty na neděli opět v napětí. Ráno není dobré. Potok se v noci vylil z koryta. Sousední zahrady jsou už zatopené. Nás chrání betonová zídka. Stále doufám, už asi v nemožné. Voda se najednou valí ze všech stran. Od sousedů, přes vchod, nakonec i z cesty se stane řeka. Ztrácím domnělou kontrolu nad nespoutaným živlem. Znovu policie, znovu hasiči, razantně nás vybízí, abychom s dětmi raději opustili náš domov. Jdeme. Balím pár nezbytností a doslova skáčeme z okna v přízemí. Je mi do breku, ale držím se.

Auto máme už od středy poblíž na kopci. Lezeme přes plot. Stojím na chodníku s třemi dětmi a kufrem. Na cestě proudí voda. Musíme na druhou stra-

nu. Přepadá mě trochu zoufalství. Vzápětí u mě stojí zavalitý muž a s klidným tónem mi nabídne pomoc. Přikyvuji a předám mu dceru a kufr. Manžel pak přeneše na druhý břeh kluky. Teď musím přejít já. Bojím se. Sousedi mě s křikem navigují, abych nestoupla do jednoho z otevřených kanálů. A znovu ten tajemný muž, nabídne mi rámě a převede bezpečnou cestou. Jdeme k autu. V klubovně už musí být dost vody. Na zdi tam zůstal viset obrázek s textem, „Půjdeš-li vodou, nestrhne tě proud.“ Amen a tiše dodávám: „On svým andělům vydal příkaz, aby mě chránili na všech mých cestách.“

Voda i stres posledních dní opadl. Náš byt zůstal suchý. Zničená je sborová přístavba v přízemí. Osmdesát čísel vody zdevastovalo podlahy, dřevěná obložení, kuchyň a další vybavení. Vše ze sklepa jsme museli vyházet. Většně oné dětské kuchyňky. Nějak mě zabolalo u srdce. Nechtěla jsem ji ani vidět. Vzpomínala jsem na dědu, jeho dílnu a nevýslovný um, s kterým tvořil. Moje kamarádka říkala, že hodnotu některých věcí v životě rozpoznáme, až když je ztratíme. Kuchyňka sama o sobě velkou hodnotu neměla. Láska a čas, kterou do tohoto díla její tvůrce vložil, je nezměřitelná. Vynesli jsme toho hodně, ale to nejdůležitější tam zůstalo. Poučila jsem se. A to zvlášť při pohledu na to zmaření celého lidského snažení během jednoho opravdu deštivého víkendu. Trvalou hodnotu má jen to, co je děláno s láskou. Tu totiž neodplaví ani mohutné vody.

Pavčina Lakomá

Andělové zpívají

Mám několik přátel, kteří sbírají anděly. Tedy figurky a sošky všech možných tvarů, velikostí a materiálů. Většinou je mají vystavené v obýváku nebo někde v chodbě a pečlivě z nich ometají každé smítko prachu. Někteří je mají jen na ozdobu, jiní je berou jako symbolické ochránce domácího prahu.

Andělé jsou v současné době docela v kurzu. Na každém stánku při adventních trzích se jich pár prodává, v každém knihkupectví najdete pár knih s „andělskými“ poselstvími a jsou lidé, kterým prý se andělé pravidelně zjevují.

Andělé jsou v současné době až překvapivě populární. Mnozí lidé je mají ve velké vážnosti a někteří je výslovně uctívají.

Občas přemyslím, proč vlastně?

Písmo svaté, jak nejspíš víme, anděly zmiňuje nejednou. Potkáváme je už ve Starém Zákoně, a ani Nový je neopomíná. Bible nepochybuje o existenci duchovních bytostí, které jsou mocnější a dokonalejší než lidé, ale také – až na pár výjimek – moudřejší a poslušnější Božích příkazů.

Pozoruhodné je, že celým Písmem procházejí dvě linie andělského zjevení:

První jsou tajuplné bytosti, budící bázeň svým vzhledem nebo svými projevy. Nejtypičtějším příkladem mohou být Izajášovi šestikřídlí serafové (Iz 6,2), ufózní bytosti z první kapitoly Ezechiele, hubitel z Exodu, Boží bojovníci ze Zjevení, andělé zvěstovatelé z prvních kapitol Lukáše anebo ohlašvatelé vzkříšení z posledních Lukášových kapitol. U těchto bytostí lidé na první pohled poznávají, že jde o tvory zvláštní

a nadlidské, kteří přinášejí světu Boží úradky či Boží soudy.

Ve druhé skupině jsou všichni ti Boží andělé, kteří vypadají jako obyčejní smrtelníci, lidé s nimi debatují jako se sobě rovnými a teprve při zpětném přemýšlení si uvědomují, že vlastně mluvili s Božími vyslanci. Tak to zažil třeba soudce Gedeon (Sd 5), prorok Eliáš (I.Kr 19,7) nebo praotec Abraham (Gn 18,2). Taky epištola Židům mluví o tom, že když s láskou přijímáme pocestné, nemající kde složit hlavu, můžeme nevědomky hostit anděly (Žd 13,2).

Obě andělské odrůdy ovšem spojuje jedna zásadní věc: andělé jsou poslové Boží. Nic víc a nic míň. Anděl sám není Bohem, je Jeho služebníkem a nemá ambice se za Boha vydávat. Vyřizuje Boží Slovo anebo plní Boží příkaz. Nepožaduje božskou úctu, naopak ukazuje na Toho, jemuž patří všechna sláva a čest. Andělé sami vzdávají slávu jedinému Bohu Nejvyššímu a k němuž vyzývají i všechny, ke komu jsou v rámci své služby poslání.

I před dveřmi krnovského kostela se na začátku adventu objevil anděl ze dřeva vystrouhaný. Nehýbá se a nemluví, ale přesto věřím, že může vyřizovat důležitou zprávu. Zve nás všechny, abychom zamířili k Bohu, k Hospodinu Stvořiteli a Kristu Zachránci. Abychom nezůstali u prázdných slov a bezobsažných frází, ale abychom naslouchali Bohu, který se stal člověkem pro nás a naši spásu, žil mezi lidmi a nakonec jako člověk i zemřel jako ten, kdo nese váhu všech hříchů světa, a který jako první vstal z mrtvých, abychom i my mohli vyhlížet vzkříšení. /sj/

Fridrichovi o Malawi

Letos v květnu jeli manželé Romana a Karel Fridrichovi na misijní cestu do africké Malawi.

26. října t.r. jsme měli možnost vyslechnout si přednášku o této chudé zemi v evangelickém kostele v Krnově. Přednáška, promítání obrázků a setkání s mou dobrou přítelkyní Romanou mě moc lákalo a já ráda přijela z Ostavy.

Dozvěděla jsem se, že Malawi je většinou křesťanská země a patří mezi nejchudší území světa. Fridrichovi ukázali Malawi mnohem barvitěji, než dokáže internet. Ženy, které nosí vodu na hlavě ze vzdálených studní. Dioptrické brýle, jízdní kolo, či dokonce auto u nás na odpis, jsou nepředstavitelným bohatstvím. Obchod? Na zemi kus hadru a na něm pár hromádek ovoce a zeleniny. Kuchyně? Tři kameny, trocha dříví a hrnec. Nábytek? Věc neznámá. Děti? Těch je

mnoho. Rodina ve vesnici, která se stará asi o 70 sirotků. Jejich jídlo? 1x denně hrstička tuhé kukuřičné kaše... I to je Malawi.

Protože Karel Fridrich je kazatelem, nezahálel ani v Africe a přinášel těmto chudým lidem křesťanskou zvěst. Bůh se sklání do jejich bídy a nemocí. Jako praktickou pomoc přiváží Karel již několikátý rok brýle dioptrické i sluneční. Je po nich velká poptávka.

Velké poděkování patří Romaně a Karlovi za jejich povtavou přednášku. Také jim patří díky za pomoc nejen dětem v této chudé zemi. Pokud máte doma nepotřebné brýle, můžete je věnovat potřebným Afričanům. Budou vám opravdu vděční. Romana a Karel tam opět pojedou. RNDr. Marie Juklová, Ostrava

Čím se zabývají naše staršovstva?

Staršovstva obou sborů Sletos na podzim nejvíce zaneprázdnovala povodeň a řešení jejích následků – o tom se zmiňujeme na jiném místě.

V Bruntále se ovšem vedle destrukce podařilo i něco konstruktivního: oprava střechy přístavby. Sečteno s loňskou opravou střechy staré budovy sborového domu tímto máme zajištěnou ochranu proti vodě padající shora. Kéž by se podařilo tak dobře zařídit i proti vodě přicházející od potoka.

Ještě více než stavebními záležitostmi se ovšem staršovstvo zabývá plánováním bohoslužeb, biblických hodin a dalších akcí sborových, seniorátních nebo ekumenických. Je třeba domluvit kazatele na každou neděli, naplánovat sborové dny a pozvat hosty. Na podzim část času zabere taky příprava na konvent – setkání zástupců sborů z celého seniorátu, kde se probírají záležitosti věroučné

i organizační, církevní řády a občas i problémy, které cloumají celou církví.

A samozřejmě staršovstvo přemýšlí nad dlouhodobou koncepcí sborové práce a modlí se, aby sbor byl místem, kde mnozí najdou duchovní občerstvení.

Provoz ve sboru krnovském je o poznání rozsáhlejší, takže i plánování zabere více času: hostující kazatelé, přednášející nebo muzikanti, zajištění bohoslužeb, biblických hodin, různých skupinek, které se ve sboru scházejí. K tomu patří starost o sborové budovy – kostel i faru, zajištění údržby i úklidu, otázky zapůjčení nebo pronájmu prostor, a pochopitelně s tím související finanční zajištění všech těchto záležitostí.

Letos na podzim jsme měli velké privilegium zprostředkovávat podporu lidem postiženým povodněmi, a to jak pastorační tak finanční. Dalším vel-

kým projektem, který se po dvou letech konečně dostal do finále byla generální rekonstrukce varhan. Celkovou změnou prochází také ozvučení kostela, doufáme, že v příštím roce se konečně podaří systém doplnit o plátno a projektor; a také snad vylepšíme osvětlení v kostele. Povodeň nám utopila kotel ve farním sklepě, bylo třeba jej vyměnit za nový.

Společně se sestrami a bratry z ekumény přemýšlíme také o společných akcích i o déleodobém směřování krnovského církevního společenství. Zvláště pak usilujeme o to, aby se evangelium dostalo i k těm lidem v našem okolí, kteří ještě neslyšeli o Boží lásce a o naději, kterou máme v Pánu Ježíši Kristu. A prosíme, aby Duch Boží proměňoval oblast, která je nám svěřena do péče. Velmi intenzivně se modlíme také za naše nemocné.

/šj/

Pozvánka na Vánoční divadlo

Milí přátelé, zveme všechny na vánoční divadelní hru „O síle naděje a lásky“. Herci všech generací, různých denominací a sympatizanti se pokusí sdílet svým hereckým projevem, jakou sílu má láska a důvěra k Bohu, i když se člověku zrovna

nedaří; jakou sílu má naděje, že Bůh nakonec vše přivede k dobrému. Protože cesta ze země utrpení do Betléma – města naděje – není daleká. Jste tedy zváni na vánoční hru do evangelického kostela 22. prosince v 16 hodin.

/vm/

Podzimní koncerty

• Koncert ZUŠ

Vzhledem k tomu, že po povodních byl krnovský kostel jediným zachovalým koncertním prostorem v Krnově, mnozí uvítali možnost přijít si poslechnout zajímavou muziku nebo i společně si zazpívat. Nabídka byla docela bohatá:

V sobotu 19. 10. byl v kostele už druhý Potlach pod kruchtou – setkání písničkářů. Letos byli účinkující tři, vedle už vyzkoušeného domácího Štěpána Jančí a skoro domácího Jirky Plevy se na pódium jako vzácný host postavil Honza Dospiva z Orlové se svou okouzující poetikou a jemným kytarovým vybrnkáváním. Po skončení koncertního programu jsme pak ještě asi hodinku seděli a zpívali společně písně kostelní i nekostelní.

Další na řadě byl koncert „dušičkový“. Večerem 1. 11. nás provázela prvotřídní bluegrassová formace BG Styl (z Ostravy a širokého okolí, obsazení kytara, kontrabas, mandolína, banjo, dobro a nově i housle, plus 5 krásně

ladících hlasů). Vedle tradičního bluegrassového nářezu jsme slyšeli vokální country gospel, ale i zajímavě zpracovanou lidovku nebo jazzovku ve stylu Louise Armstronga. Byl to opravdu skvělý zážitek.

Ve středu 13. 11. si pro nás koncert připravili žáci krnovské ZUŠ. Od zpěváků, přes klavíristy, flétnisty, houslisty a čelistky, až po kvartet klarinetů – pestrý program, při kterém jsme mohli obdivovat zdatnost mladých krnovských muzikantů.

Vystoupení Tomáše Najbrta, na které se těšily mimo jiné i děti z několika základních škol, plánované na 27. listopadu, se bohužel kvůli onemocnění hlavního aktéra nemohlo uskutečnit. Moc se omlouváme všem, kdo se chystali přijít, ale máme slíbeno, že Tomáš přijede někdy zjara.

Další koncerty se plánují na období adventu – přesný program najdete na jiném místě tohoto vydání.

/šj/

• *Koncert kapely BG Styl*

• *Potlach pod kruchtou*

• *Člověk v džungli paragrafů*

Narozeniny ve sborech v lednu až březnu

Milí jubilanti,

přejeme vám k narozeninám neutuchající naději a radost v srdci.

Redakční rada

Krnov

Ludmila **Krčová**
Zuzana **Hazan**
Jindřich **Galda**
Vladimír **Vašíř**
Štěpán **Janča**
Ester **Tylečková**
Karel **Tyleček**
Marie **Čepová**
Jiří **Švéda**
Tobiáš **Hoferek**

Únor

Jan **Kielar**
Ludmila **Hoferková**

Filip **Hoferek**
Denisa **Vyroubalová**
Josef **Dolek**
Viktor **Tyleček**

Březen

Lubomír **Horák**
Jiří **Pleva**
Erik **Svítal**
Soňa **Lukášová**
Antonie **Ničmanová**
Eva **Velíšková**
Samir **Yuhás**
Jana **Švédová**
Eliška **Davidová**

Bruntál

Leden

Pavel **Kielar**
Ljuba **Kielarová**
Regina **Procházková**

Únor

Ludvík **Dubovský**
Stanislava **Dubovská**

Březen

Zuzana **Roztočilová**
Zdeňka **Kameníčková**
Sylvie **Kadlíková**
Michal **Cepek**
Milan **Swider**

Historie

Deset let od koupě nynější fary

V květnu 2014 jsme se dověděli, že město prodává dům na Albrechtické ulici. Cena byla pevně stanovena dle znaleckého posudku na 1.550.000 Kč. Již předtím jsme ve sboru uvažovali o koupi většího sborového domu, kde by bylo možné konat nějaké aktivity, příjemnějším setkání při biblických hodinách, děti, mládež apod., a modlili jsme se za to. Mnozí z nás ještě pamatují, že předchozí fara (Albrechtická 92) byl nevelký řadový rodinný domek, kde byl jen byt pro kazatele a jeho rodinu, a v přízemí ještě jedna místnost, kde se scházelo staršovstvo.

V neděli 18. 5. 2014 po bohoslužbách se sešlo staršovstvo ke krátké poradě, na níž bylo schváleno, že požádáme o dům, který město nabízí k prodeji. Posléze městské zastupitelstvo prodej schválilo. Na koupi domu jsme od vedení naší církve požádali o půjčku 1,5 mil. Kč a brzy ji dostali. Po prodeji původní fary jsme pak – v prosinci 2016 – tuto částku splatili.

Po úhradě ceny za objekt jsme převzali od města klíče a trochu se pustili do práce. Na podzim jsme vyklízeli půdu (viz foto), kde byl nalezen mj. transparent se zdravicí májových dnů a další „poklady“. Brigádně – kromě uvedeného vyklízení půdy a sklepa – jsme provedli už jen vybourání nenosné zdi mezi dvěma místnostmi v přízemí; tato celkem náročná akce proběhla v únoru 2015 – viz foto. Tím vznikl dnešní sálek, kde se scházíme o nedělích v zimních měsících. - Současně tech-

• Kája Tyleček s transparentem Zdravíme slavné májové dny, rok 2014

17.00
prosinec
pátek 13.

Adventní Koncert
Tramínek (Bruntál)
Bílé Vrány (Krnov)
PF (Krnov)

evangelický kostel Krasov

vstupně dobrovolné - výtěžek bude věnován postiženým povodní

krnov.evangelnet.cz

• Skupina brigádníků, rok 2015

nická skupina (St.Vybíral, R.+M. Rosičtí, B.Marek, J.Marek) připravovala oslovení firem, které by se mohly podílet na renovaci objektu. Jednalo se o výrobu a osazení plastových oken a dveří, instalátorské práce (topení, vodovod, odpady, plyn), elektropráce – to jsme postupně zadali specializovaným firmám. Obecné stavební práce (výměna napadených stropních trámů, zdění, omítky, osazení nových dveří, podlahy, malování). Toto jsme svěřili panu Karlu Dvořákovi, který realizaci těchto prací zařizoval. Veškeré stavební práce, které realizovaly objednané firmy, trvaly rok a čtvrt - od jara 2015 do léta 2016, kdy se rodina Rosických přestěhovala ze staré fary do nynější. Po dvou letech však br.Radovan odchází na sbor do Roudnice n.L., takže celá rodina se opět stěhuje.

Jiří Marek st.

• Vynášení nepořádku z půdy

• Jaro 2015, zleva Radek Hlavsa, Martina Rosická, Zdenek Zmrzlik

Adventní a vánoční setkání v evangelickém kostele v Krnově

1/12 *Staccato a Legato*
16:00 - krnovské pěvecké sbory

8/12 *Janáčkovo Brumendo*
16:00 a děti ze škol Slezské diakonie

15/12 *Žáci ZUŠ Krnov*
16:00

22/12 *Vánoční divadelní hra*
16:00 "O síle naděje a lásky"

24/12 *Půlnoční bohoslužba*
22:30

 [cce.krnov](https://www.facebook.com/cce.krnov)

krnov.evangelnet.cz

 ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
PŘÍMÝ SBOR V KRNOVĚ

2024

Výtěžek z adventních koncertů bude věnován škole Slezské diakonie v Krnově na odstranění následků povodně.